

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Firmy Handlowej „E.(...)” Spółki z o.o. w C.

przeciwko R. S., M. P. i K. W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 listopada 2010 r.,

skargi pozwanego R. S. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 18 marca 2008 r., sygn. akt VI Ga (...) [WSC (...)],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 marca 2008 r. Sąd Okręgowy w Ś. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził solidarnie od M. P. i R. S. na rzecz powódki kwotę 72.925,89 złotych i oddalił dalej idące powództwo w stosunku od pozwanych, oddalił apelację powoda oraz oddalił apelację pozwanego M. P.

Od powyższego wyroku skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wniósł pozwany R. S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje wówczas, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda. Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wśród tych

wymagań mieści się uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.).

Skarga wniesiona przez pozwanego nie wskazuje wysokości szkody wyrządzonej wydaniem zaskarżonego wyroku, jej rodzaju ani czasu powstania. Skarżący – w punkcie IV skargi – ograniczył się do stwierdzenia, że zaskarżone orzeczenie spowodowało wyrządzenie szkody pozwanemu poprzez wszczęcie i ciągłe prowadzenie przeciwko niemu przez komornika postępowania egzekucyjnego w oparciu o zaskarżony wyrok. Nie wiadomo więc, czy pozwany poniósł jakąkolwiek szkodę wskutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego na podstawie zaskarżonego skargą wyroku. Z uzasadnienia skargi nie wynika bowiem, czy i w jakim zakresie egzekucja okazała się skuteczna. Należy mieć na względzie, że w chwili wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia szkoda musi już istnieć. Nie wystarczy sama obawa jej wyrządzenia w przyszłości. Brak uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przesądza o istnieniu braku konstrukcyjnego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Brak powyższego elementu konstrukcyjnego skargi skutkuje koniecznością jej odrzucenia, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., bez wzywania do jej uzupełnienia.